

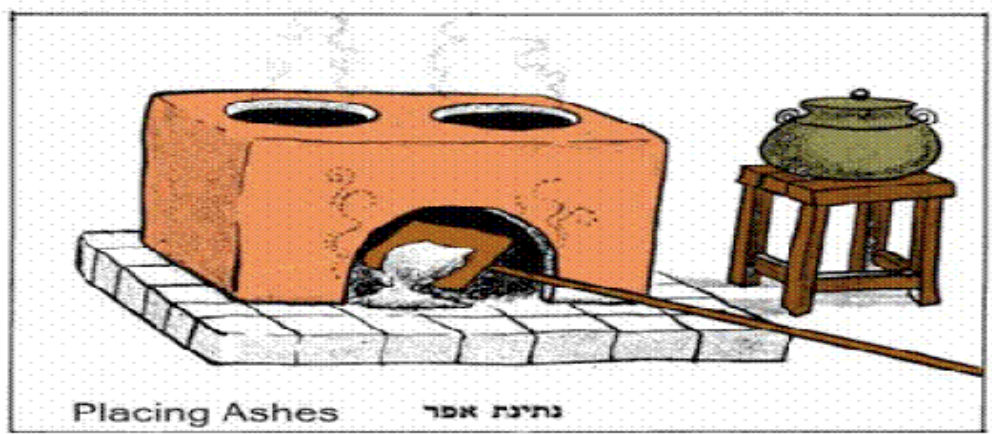
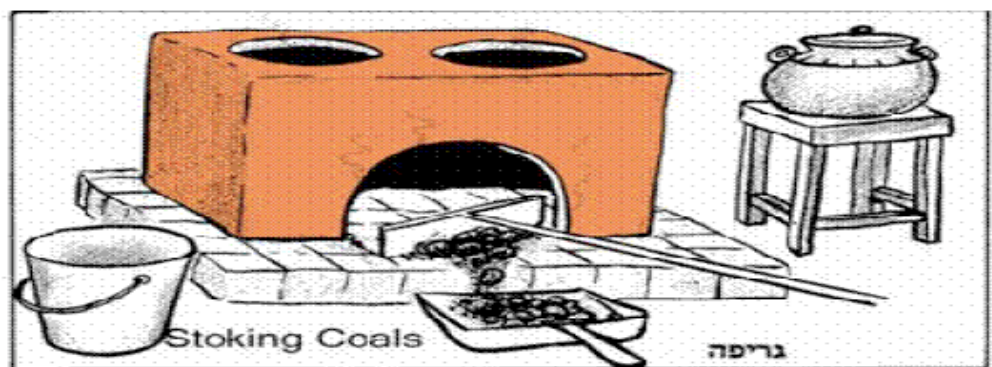
67 CAÑONAZOS TALMÚDICOS: VOL. 14
(Shabbat 36b-37a: Cocinando en Shabbat)

כירה שהסיקה-

בקש ובגבבא: נותנים עליה תבשיל.
בגפת ובעצים: לא יתן עד שיגרוף או עד
שיתן את האפר.

בית שמאי אומרים: חמין אבל לא תבשיל.
ובית הלל אומרים: חמין ותבשיל.

בית שמאי אומרים: נוטלין אבל לא מחזירין.
ובית הלל אומרים: אף מחזירין:

גמרא:
איבעיא להו:

1. האי "לא יתן": "לא יחזיר" הוא אבל לשהות משהין אף
על פי שאינו גרוף ואינו קטום?
ומני? **חנניה** היא!

דתניא: **חנניה** אומר: כל שהוא כמאכל בן דרוסאי מותר
לשהותו על גבי כירה אע"פ שאינו גרוף ואינו קטום.

2. או דילמא "לשהות" תנן?
ואי גרוף וקטום-אין, אי לא-לא!
וכל שכן להחזיר!

ת"ש: מדקתני תרי בבי במתני:
(1) ב"ש אומרים חמין אבל לא תבשיל; ובית הלל אומרים
חמין ותבשיל.
(2) ב"ש אומרים נוטלין אבל לא מחזירין; וב"ה אומרים אף
מחזירין.

אי אמרת בשלמא "לשהות"-תנן הכי קתני:
כירה שהסיקה בקש ובגבבא "משהין" עליה תבשיל.
בגפת ובעצים לא "ישהא" עד שיגרוף או עד שיתן אפר.

ומה הן משהיין?

בית שמאי אומרים: חמין אבל לא תבשיל.

וב"ה אומרים: חמין ותבשיל.

וכי היכי דפליגי ב"לשהות" פליגי נמי ב"להחזיר":

שבית שמאי אומרים: נוטלין אבל לא מחזירין.

ובית הלל אומרים: אף מחזירין.

אלא אי אמרת "להחזיר" – תנן הכי קתני:

כירה שהסיקה בקש ובגבבא "מחזירין" עליה תבשיל.

בגפת ובעצים לא "יחזיר" עד שיגרוף או עד שיתן אפר.

ומה הן מחזירין?

בית שמאי אומרים חמין אבל לא תבשיל.

ובית הלל אומרים חמין ותבשיל.

בית שמאי אומרים נוטלין אבל לא מחזירין.

ובית הלל אומרים אף מחזירין. הא תו למה לי?!!

(37a) לעולם אימא לך "להחזיר" תנן!

וחסורי מיחסרא!

והכי קתני: כירה שהסיקוה:

בקש ובגבבא-מחזירין עליה תבשיל.

בגפת ובעצים-לא יחזיר עד שיגרוף או עד שיתן את

האפר, אבל לשהות משהין אע"פ שאינו גרוף ואינו קטום.

ומה הן משהין?

בית שמאי אומרים חמין אבל לא תבשיל.

ובית הלל אומרים חמין ותבשיל.

והך חזרה דאמרי לך?

לאו דברי הכל היא אלא מחלוקת בית שמאי ובית הלל.

שבית שמאי אומרים: "נוטלין ולא מחזירין"

ובית הלל אומרים: "אף מחזירין".

ת"ש: דאמר ר' חלבו: א"ר חמא בר גוריא אמר רב:

לא שנו אלא על גבה אבל לתוכה אסור!

אי אמרת בשלמא "להחזיר" תנן היינו דשני בין תוכה לעל

גבה!

אלא אי אמרת "לשהות" תנן מה לי תוכה מה לי על גבה!

מי סברת ר' חלבו ארישא" קאי?

אסיפא קאי!

ובית הלל אומרים אף מחזירין.

ואמר ר' חלבו אמר רב חמא בר גוריא אמר רב: לא שנו
אלא על גבה, אבל תוכה אסור.

שולחן ערוך אורח חיים רנג

כירה שהיא עשויה כקדירה ושופתין על פיה קדירה למעלה ויש בה מקום
שפיתת שתי קדירות.

אם הוסקה בגפת שהוא פסולת של זיתים או בעצים אסור ליתן עליה
תבשיל מבעוד יום להשהותו עליה.

אא"כ נתבשל כל צרכו והוא מצטמק (פי' הולך וחסר) ורע לו דליכא
למיחש שמא יחתה או שהיה חי שלא נתבשל כלל דכיון שהוא חי מסיח
דעתו ממנה עד למחר ובכל הלילה יכול להתבשל בלא חיתוי.

אבל אם נתבשל קצת ולא נתבשל כל צרכו ואפי' נתבשל כל צרכו והוא
מצטמק ויפה לו חיישינן שמא יחתה ואסור להשהותו עליה אא"כ גרף
דהיינו שהוציא ממנו כל הגחלים או קטם דהיינו שכסה הגחלים באפר
למעט חומם ואם נתן בה חתיכה חיה מותר כאלו היתה כולה חיה דעל ידי
כך מסיח דעתו ממנה ואפילו אינה גרופה (פי' שמשך הגחלים מהתנור)
וקטומה (פי' שכסה הגחלים באפר) מותר לסמוך לה קדירה בסמוך חוצה
לה ואם הוסקה בקש או בגבבא מותר לשהות עליה אפילו אינה לא
גרופה ולא קטומה: